

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒๖ - ๓๔/๒๕๕๕

วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลแพ่งสงขลาโต้แย้งของจำเลย เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งข้อโต้แย้งของจำเลยเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ กรณีพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูป ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และ มาตรา ๔๘ รวม ๕ คำร้อง และศาลแพ่งสงขลาโต้แย้งของจำเลยในลักษณะเดียวกัน รวม ๔ คำร้อง สรุปสาระสำคัญของคำร้องทั้ง ๙ คำร้อง ได้ดังนี้

คำร้องที่หนึ่ง

กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องนายวีระชัย เอื้อวิไลจิต เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานสัญญากู้เงิน ตั๋วสัญญา ใช้เงิน และโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๗๐๑๗/๒๕๕๓ สรุปความว่า

๑. โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขาย เพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและ เป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

๒. จำเลยเป็นลูกค้าสินเชื่อบริษัทและเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยได้เป็นหนี้เงินกู้ จำนวน ๕๕,๘๘๘,๔๕๓ บาท และได้ออกตั๋วสัญญาใช้เงิน

LIRT

ชำระหนี้เงินกู้ยืมแก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) โดยยินยอมชำระดอกเบี้ยด้วยปรากฏว่าจำเลยผิดนัดชำระดอกเบี้ย และบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) ได้ทวงถามให้จำเลยชำระหนี้คืนทั้งหมด แต่จำเลยไม่ชำระหนี้

๓. ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) ไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนดครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ให้ชำระหนี้ จำนวน ๑๐๕,๘๓๐,๓๕๐.๕๑ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๕๕,๘๘๘,๔๕๓.๑๕ บาท

คำร้องที่สอง

กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล จำกัด โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องนางอภิราพร ไพบูลย์ ที่ ๑ และนายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๒ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานสัญญากู้เงินตัวสัญญาใช้เงิน และโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๐๐๒๓/๒๕๕๓ สรุปความว่า

๑. โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

๒. จำเลยที่ ๑ เป็นลูกหนี้เงินเชื่อกับลูกค้ำหลักทรัพย์และเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ซี แอล สหวิริยา จำกัด โดยเป็นหนี้เงินกู้จำนวน ๑,๓๓๒,๕๓๑.๕๐ บาท และได้ทำหนังสือรับสภาพหนี้กับบริษัท ฯ โดยตกลงผ่อนชำระเป็นรายเดือนๆ ละงวด รวม ๒๔-งวด ซึ่งในการทำหนังสือรับสภาพหนี้ดังกล่าว จำเลยที่ ๒ ตกลงค้ำประกันโดยยอมรับผิดร่วมกับจำเลยที่ ๑ ในอันที่จะชำระหนี้คืนแก่บริษัท ฯ อย่างลูกหนี้ร่วมกับจำเลยที่ ๑

๓. ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสินเชื่อและหลักประกันของจำเลยทั้งสองที่มีอยู่กับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ซี แอล สหวิริยา จำกัด จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์ได้แจ้งการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) ไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้ว จำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ให้ชำระหนี้ จำนวน ๒,๑๘๐,๓๕๗.๒๓ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๑ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๑,๓๓๒,๕๓๑.๕๐ บาท

คำร้องที่สาม

กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องนายลิขิต หงส์ดารมภ์ ที่ ๑ นายพรชัย เจตียภาคย์ ที่ ๒ นายวีระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๓ และนายชัยพงษ์ ธรรมพิร ที่ ๔ เป็นจำเลยต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานสัญญากู้เงินและสัญญาค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๕๑๒๑/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ร้องสรุปความว่า

๑. โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

๒. บริษัท ซีโนบริด จำกัด ได้กู้เงินจากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทย-โอเวอร์ซีทรีสต์ จำกัด เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๖.๒๕ ต่อปี โดยมีจำเลยที่ ๑, ๒, ๓ และ ๔ เป็นผู้ค้ำประกันนี้ดังกล่าวและตกลงรับผิดชอบร่วมกับจำเลยที่ ๑ อย่างลูกหนี้ร่วม ภายหลังการกู้ยืมเงินแล้ว บริษัท ซีโนบริด ฯ ไม่ชำระหนี้ให้แก่บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทย-โอเวอร์ซีทรีสต์ ฯ แต่อย่างใด และต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ได้มีคำสั่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ให้บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทย-โอเวอร์ซีทรีสต์ ฯ ระงับการดำเนินกิจการ และให้องค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) นำทรัพย์สินของบริษัท ฯ ออกขายแล้วดำเนินการชำระบัญชีตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

๓. โจทก์ได้รับซื้อรับโอนสิทธิของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ไทย-โอเวอร์ซีเทรด จำกัด จาก ปรส. และได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของบริษัท ซีโนบริด จำกัด ไปยัง จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ในฐานะผู้ค้าประกันและทวงถามให้ชำระหนี้ดังกล่าว แต่บริษัท ซีโนบริด จำกัด และจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ไม่ยอมชำระหนี้ เป็นเงินต้นจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และดอกเบี้ย ๒๕,๗๘๕,๗๒๖.๐๒ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๗๕,๗๘๕,๗๒๖.๐๒ บาท ปัจจุบัน บริษัท ซีโนบริด จำกัด ได้ถูกศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการแล้ว ดังนั้นจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ ในฐานะผู้ค้าประกัน จึงมีหน้าที่ต้องชำระเงินแก่โจทก์ จำนวน ๗๕,๗๘๕,๗๒๖.๐๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๗.๒๕ ต่อปี ในต้นเงินจำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ

คำร้องที่สี่

กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท อีส ซีไอ-ซิสเต็ม จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานโอนสิทธิเรียกร้องกู้เงิน และค้าประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๓๔๒/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้อง สรุปความว่า

๑. โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสิทธิของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

๒. จำเลยที่ ๑ ทำสัญญากู้เงินกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นิธิภัทร จำกัด (มหาชน) ในวงเงิน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ค้าประกัน ยอมรับผิดร่วมกับจำเลยที่ ๑ อย่างลูกหนี้ร่วม ต่อมาจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ เมื่อคิดดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๒๑ ต่อปี ตามสัญญา จากเงินต้น ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท จนถึงวันฟ้อง เป็นเงินทั้งสิ้น ๕,๕๕๗,๔๗๕.๕๕ บาท ซึ่งจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้ค้าประกันมีหน้าที่ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ชำระหนี้แก่โจทก์ด้วย

๓. ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสิทธิสินเชื่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นิธิภัทร จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูป

ระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์จึงได้รับโอนสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นิธิภัทร จำกัด (มหาชน) ที่มีต่อจำเลยทั้งสองมาทั้งหมดและฟ้องจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ให้ร่วมกันชำระหนี้ จำนวน ๕,๕๕๗,๔๗๕.๔๕ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๑ ต่อปี ของต้นเงิน จำนวน ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง ไปจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จ

คำร้องที่ห้า

กองทุนรวมแถมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องนายสุพจน์ ชัมประพาสัสตร เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ในความผิดฐานตัวแทนซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๖๒๐/๒๕๕๓ สรุปความว่า

๑. โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสิทธิของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

๒. จำเลยเป็นลูกค้าซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พารา จำกัด (มหาชน) โดยเป็นหนี้ตามบัญชีเงินให้กู้ยืมเพื่อซื้อหลักทรัพย์ จำนวน ๑๓,๑๒๔,๕๕๖.๕๐ บาท

๓. ต่อมาโจทก์ได้รับซื้อและรับโอนสิทธิของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พารา จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์จึงได้รับมาซึ่งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ พารา จำกัด (มหาชน) รวมทั้งสิทธิเรียกร้องที่มีต่อจำเลยและโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถาม ไปยังจำเลยให้ชำระหนี้หลายครั้ง แต่จำเลยเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ให้ชำระหนี้ จำนวน ๑๗,๕๒๔,๕๖๓.๑๖ บาท

คำร้องที่หก

กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท เพาเวอร์-พี จำกัด (มหาชน) ที่ ๑ นายวิระชัย เอื้อวิไลจิต ที่ ๒ และนายเสนอ ตระกูลสุข ที่ ๓ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่งในความผิดฐานสัญญากู้เงิน ตัวสัญญาใช้เงิน และค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๑๒๕/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้อง สรุปความว่า

๑. โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

๒. จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้าสินเชื่อธุรกิจและเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนเอเชียธนกิจ จำกัด (มหาชน) โดยเป็นหนี้ตามสัญญากู้เงิน จำนวน ๓๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมทั้งยังค้ำชำระดอกเบี้ยและเป็นหนี้ตามตัวสัญญาใช้เงินกับบริษัทดังกล่าวสองฉบับ รวมจำนวนเงินตามตัวสัญญาใช้เงิน ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมทั้งยังค้ำชำระดอกเบี้ย ทั้งนี้ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ได้ทำสัญญาค้ำประกันหนี้สินทุกประเภทของจำเลยที่ ๑ เมื่อจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระหนี้ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ จึงมีหน้าที่ต้องร่วมกันและแทนกันกับจำเลยที่ ๑ ชำระต้นเงินและดอกเบี้ยทั้งหมด

๓. ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนเอเชียธนกิจ จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนเอเชียธนกิจ จำกัด (มหาชน) ไปยังจำเลยทั้งสามให้ร่วมกันชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งสามเป็นคดีให้ชำระหนี้ จำนวน ๖๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยรวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๓๗,๓๕๗.๒๖ บาท และให้ร่วมกันชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๑ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

คำร้องที่เจ็ด

กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท ไทยเทคนิคก่อสร้าง จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัยวัฒน์ อัสวศิริสุข ที่ ๓ และนายสุเทพ เกริกกฤตยา ที่ ๔ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่ง ในความผิดฐาน กู้ยืม ค้ำประกันและเรียกค่าเสียหาย เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๘๘๖/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องสรุปความว่า

๑. โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนสินทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

๒. จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้าสินเชื่อบริษัทและเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) โดยจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ได้ยอมตนเข้าผูกพันค้ำประกันหนี้ที่จำเลยที่ ๑ มีต่อบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว จำเลยได้เป็นหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ยจำนวน ๑๘,๑๑๑,๖๕๑.๐๕ บาท

๓. ต่อมา โจทก์ได้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อบริษัทของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และโจทก์ได้ติดตามทวงถามให้จำเลยทั้งสี่ชำระหนี้ แต่จำเลยทั้งสี่เพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งสี่เป็นคดีนี้ให้ชำระหนี้ จำนวน ๑๘,๑๑๑,๖๕๑.๐๕ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยในอัตรา ร้อยละ ๒๑ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๐,๖๘๑,๖๒๗.๘๕ บาท

คำร้องที่แปด

กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมอุดมมั่งกรที่ ๕ วรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท อี.ที.เอ็ม.คอนส์ (๑๙๙๕) จำกัดที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัดที่ ๒ นายชัยวัฒน์ อัสวศิริสุข ที่ ๓ นางงามนิตย์ พงษ์กิจสมบัติ ที่ ๔ และนายประเสริฐ อุดมมั่งกร ที่ ๕ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่ง ในความผิดฐานกู้ยืมและค้ำประกัน เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๘๙๕๕/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้ร้อง สรุปความได้ว่า

๑. โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

๒. จำเลยที่ ๑ เป็นลูกค้าสินเชื่อธุรกิจและเป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) โดยเป็นหนี้เงินกู้ จำนวน ๑๗,๒๖๘,๓๓๐.๕๑ บาท ซึ่งมีจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ และที่ ๕ เป็นผู้ค้ำประกันการชำระหนี้

๓. โจทก์ได้ซื้อหลักทรัพย์สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ศรีธนา จำกัด (มหาชน) จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์ก็ได้แจ้งการโอนสิทธิและทวงถามให้จำเลยทั้งห้าชำระหนี้ จำนวน ๑๗,๒๖๘,๔๒๖.๗๑ บาท นับถัดจากวันฟ้อง จนกว่าจะชำระเสร็จ แต่จำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งห้าเป็นคดีนี้

คำร้องที่เก้า

กองทุนรวมแกมมาแคปิตอล โดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ ฟ้องบริษัท พรหมมหาราชแผ่นดินทอง จำกัด ที่ ๑ บริษัท ซีวิล เอนจิเนียริง จำกัด ที่ ๒ นายชัยวัฒน์ อัศวศิริสุข ที่ ๓ และนายวรวิทย์ วีรบรรพตส์ ที่ ๔ เป็นจำเลย ต่อศาลแพ่ง ในความผิดฐานคำขอให้รับอวัลต์ตัวแลกเงิน ตัวแลกเงิน และสัญญาค้ำประกัน และโอนสิทธิเรียกร้อง เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๒๕๔/๒๕๕๓ โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ร้อง สรุปความว่า

๑. โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทกองทุนรวม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และจดทะเบียนเป็นกองทุนรวมต่อสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเพื่อซื้อและรับโอนหลักทรัพย์ของบริษัทเงินทุนและบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและไม่อาจแก้ไขหรือฟื้นฟูฐานะหรือการดำเนินการได้ และทรัพย์สินถูกนำออกขายเพื่อการชำระบัญชี โดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นผู้จัดการกองทุนและเป็นผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์

๒. จำเลยที่ ๑ เป็นลูกหนี้ของบริษัทเงินทุน นิธิภัทร จำกัด (มหาชน) โดยขอสินเชื่อในรูปของการขอให้อาวัดตัวแลกเงินจากบริษัทเงินทุน นิธิภัทร ฯ มีจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ยินยอมผูกพันตนเข้าทำสัญญาค้ำประกันการชำระหนี้ของจำเลยที่ ๑ ที่มีต่อบริษัทเงินทุน นิธิภัทร ฯ และตกลงยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมกันกับจำเลยที่ ๑

ต่อมาบริษัทเงินทุน นิธิภัทร ฯ ได้ใช้เงินตามภาระการรับอ่าวัดตัวแลกเงินและได้มีหนังสือบอกกล่าวทวงถามขอให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ให้ชำระหนี้ แต่จำเลยเพิกเฉย ต่อมาธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งให้ปิดกิจการของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นิธิภัทร ฯ และนำสินทรัพย์ トラサահนี้และสินเชื่อต่างๆ ออกขายทอดตลาด โดยองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) เป็นผู้ดำเนินการขายโดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์ดังกล่าวจาก ปรส. และได้รับโอนสิทธิเรียกร้องทั้งปวงในทรัพย์สิน หนี้สินและหลักประกันของจำเลยที่ ๑ รวมทั้งจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ ในฐานะผู้ค้ำประกันด้วย และตามพระราชกำหนดดังกล่าว มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ ถือว่าโจทก์ได้บอกกล่าวการโอนโดยชอบและมีสิทธิเรียกร้องดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๒๕ ต่อปี อย่างไรก็ตาม โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวแจ้งการโอนสิทธิเรียกร้องและทวงถามให้จำเลยทั้งสี่ชำระหนี้ แต่จำเลยเพิกเฉย โจทก์จึงฟ้องจำเลยทั้งสี่เป็นคดีนี้ให้ร่วมกันหรือแทนกันชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ย จำนวน ๒๕๗,๕๘๑,๕๐๐.๗๘ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๒๕ ต่อปี จากต้นเงิน จำนวน ๑๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระหนี้เสร็จ

เห็นได้ชัดว่า ตามคำร้องทั้ง ๕ คำร้อง มีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกันสรุปได้ว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมาโจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้ โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

จำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องยื่นคำให้การและโต้แย้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญทำนองเดียวกัน สรุปได้ว่า องค์การเพื่อการปฏิรูประบบ

LIRT

สถาบันการเงิน (ปรส.) ไม่มีฐานะเป็นผู้ขายและไม่มีอำนาจดำเนินการขายสินทรัพย์ สินเชื่อ ฯลฯ และสิทธิเรียกร้องอื่นของบริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ รวมทั้งสินทรัพย์ สินเชื่อธุรกิจของบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ นครหลวงเครดิต จำกัด (มหาชน) เพราะพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดตั้งและกำหนดอำนาจหน้าที่ของ ปรส. เป็นพระราชกำหนดที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจาก

ก. พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล แต่การตราไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ คือ มาตรา ๔๘ และแม้พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖

ข. พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ได้บัญญัติเพิ่มบทบัญญัติของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ คือ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา เป็นบทบัญญัติของกฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่อรองรับการดำเนินการใช้อำนาจของ ปรส. โดยไม่คำนึงถึงสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินที่ได้รับความคุ้มครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโอนสิทธิเรียกร้องและการขายทอดตลาด อันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคแรก จำเลยจึงได้มีคำร้องขอให้ศาลแพ่งกรุงเทพใต้และศาลแพ่งรอการพิจารณาคดี และส่งสำเนาคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

เมื่อพิจารณาคำร้องและเอกสารประกอบที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ แล้ว มีประเด็นพิจารณา ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ประเด็นที่สอง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

ประเด็นที่หนึ่ง การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๔๘ หรือไม่ ตามที่ผู้ร้องอ้างว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินของบุคคล แต่การตราไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิคือ มาตรา ๔๘ และแม้พระราชกำหนด ฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑ จะอ้างบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๘ ก็ไม่ได้ทำให้พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันใช้บังคับได้ พระราชกำหนดทั้งสองฉบับจึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๘ เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามมาตรา ๖ นั้น การที่ผู้ร้องโต้แย้งว่าการตราพระราชกำหนดดังกล่าวไม่ได้อ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายจำกัดสิทธิ เป็นการโต้แย้งกระบวนการตราพระราชกำหนด ฯ ไม่ใช่โต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ไม่อาจร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้ โดยเทียบเคียงคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓๕ - ๓๖/๒๕๔๔ จึงไม่อยู่ในอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยในประเด็นนี้

ประเด็นที่สอง การตราพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๘ หรือไม่

เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัย ที่ ๒๔/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๕ ว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๖ (๓) มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๓๐ ทวิ มาตรา ๓๐ ตริ และมาตรา ๓๐ จัตวา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ซึ่งผูกพันองค์กรของรัฐทุกองค์กรอยู่แล้ว ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๘ จึงไม่วินิจฉัยซ้ำอีก

ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

LIRT